

tofte alene, men for de 5—6 store Kommuner omkring Kjøbenhavn, der have en Befolkning af henved 50,000 Mennesker, har været noget berettiget, er det en absolut Fejl at sige, at min Kritik i Dag har været overdreven. Det ærede Medlem maa nemlig erindre, at det Grundlag, hvorpaa vi tidligere have staaet, og hvorpaa vi have forhandlet, har stedse været det at fordele Skatten mellem Kjøbenhavn og disse Landkommuner, hvor de kjøbenhavnske næringsdrivende bo, men det, der her er Tale om, er, at lægge hver eneste Dre Stat, som Forslaget omhandler, og som de paagældende Folk betale, over til Kjøbenhavns Kommune (F. W. Jensen: Nej!). Sa, det ærede Medlem siger Nej, og hvis han ser paa Formaliteten, ja selvfølgelig! Saa har han Ret, thi Landkommunerne beholde jo maasse til nogen Glæde for dem, men til meget liden Nytte Stattepaaligningsretten i Henhold til Landkommunalloven. Men den simple og naturlige Folge vil dog blive, at den paagældende Mand, der skal betale sine 3 pCt. af sin Næring i Kjøbenhavn for den Tid, han bor i Landkommunen, vil, naar han da ikke ligesom ikke bryder sig om Penge, sørge for at indrette sit Landophold saaledes, at han aldrig nogen Sinde bliver skattepligtig tillige i Landkommunen, naar han er skattepligtig for sin hele Indtægt af denne Næring lige med de øvrige Beboere af Kjøbenhavn, til denne. Det er en ganske given Sag, at der fra en stor Del Beboere aldrig nogen Sinde kommer en eneste Dre i Landkommunernes Kasse efter dette Forslag, thi de vedkommende kunne saa overmaade let unddrage sig det. Bestemmelsen her er saa fortrinlig redigeret, at de næsten ikke kunne undgaa at unddrage sig det, medmindre de med Foræet, maasse af en Slags Medlidenshed eller af andre Grunde, ville forstaae Landkommunerne en lille Indtægt, thi saa kunne de naturligvis blive i Kommunen saa længe, at de komme til at betale Stat ogsaa i den. Men, praktisk set, vil Vedtagelsen af den foreliggende Lov absolut være ensbetydende med, at i det væsentlige det Beløb, som de Folk betale, der have Domicil baade i Kjøbenhavn og Landkommunen, tages fra Landkommunerne og lægges over til Staden Kjøbenhavns Kasse. Det bliver det praktiske Resultat.

Da ikke flere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

J. C. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Næringsdrift.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1707 ff.).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Wulff: Jeg vil ogsaa her tillade mig at henstille, om det ikke var muligt at faa noget ud af denne Sag i Aar. Den har været saa ofte behandlet, at der aldeles ikke er Grund til at komme ind paa dens Enkeltheder, men det er bekendt, at der baade i Haandværkerstanden, hos de industridrivende og i øvrigt ogsaa blandt de handlende er et meget stærkt Ønske oppe om at se et Resultat af denne Sag. Nu har jeg som Medlem af Udvalget i Fjor personlig haft Besjlighed til at gøre den Erfaring, at Anskuelserne ere meget divergerende, saa at der maasse kun er ringe Haab om at naa et Resultat, der kunde samle et Flertal om sig her i Salen. Men en anden Ting er det, derjom det ikke lader sig gøre, dersom der ikke er nogen Mulighed for at gennemføre Loven, om vi saa en Gang ikke kunde komme til at se Folketingets Anskuelse om Sagen. Jeg kan her slutte mig til, hvad, saa vidt jeg husker, den højtærede Minister sagde, da han fremlagde Lovforslaget, at det var ønskeligt en Gang at se et endeligt Resultat: en Afstemning eller en Afgørelse her. Jeg kan ikke tro andet, end at det maatte kunne lade sig gøre, eftersom det i Fjor var kommet dertil, at der baade var en Betænkning, en Flertals- og en Mindretalsbetænkning, færdig, og at det kun var en Ubetydelighed, som jeg egentlig slet ikke husker, der bragte Sagen til at strande, saa at vi paa Samlingens sidste Dag, af en eller anden Grund som sagt, ikke naaede at faa Betænkningen understrevet, saa at den kunde komme til at foreligge Tinget. Jeg har det Haab i første Række, at det vil være muligt at faa et Forsøg gjort paa at tilvejebringe Enighed om ikke om Loven, som den er foreslaaet, saa dog om alle de væsentlige Punkter dert, hvorom det var muligt at staae